

Två av framtidens läkare träffar sina första patienter

Klarade examinationen i konsultation med glans

– Vatten? Jag dricker bara konjak!

Så säger Gunnar Abrahamsson till Katarina Groot när hon, med orden »dessvärre är det bara vatten« ber honom dricka lite för att underlätta palperingen av hans sköldkörtel.

II Det skedde vid hennes examination i Konsultation, en kurs på 10 veckor som avslutar termin 5 i Läkarutbildningen i Göteborg.

Läkartidningen fick vara med under den praktiska delen av Katarina Groots och Peter Lassis examinationer. Den delen innebär att kandidaterna ska intervjua och undersöka en patient samt skriva journal. Allt sker under överinseende av en bedömare. (Mycket mer att läsa om kursen finns på sidorna 3238–3245 i den här tidningen).

»Inte roligt just nu«

Precis innan examinationen, som sker på Högsbo sjukhus i Göteborg, startar berättar Katarina Groot att »det är inte roligt just nu – nervöst«, och Peter Lassis fyller i med »Nervöst? Ja, det kan man säga!«

Under själva patientträffarna märks dock inte mycket av det. Båda får också mycket beröm av sina bedömare.

»Ja, klipp till bara«

Katarina Groot intervjuar och undersöker Gunnar Abrahamsson, en öppen 90-åring med mycket humor i bagaget. Utöver kommentaren om cognacen speglas det i bland annat följande:

Katarina Groot ber honom att gapa, tittar i munnen och frågar:

– Är det dina egna tänder?

– Ja, på sätt och vis – jag har köpt dem själv.

När hon ska kontrollera hans reflexer säger hon att »jag ska bara ta fram den lilla hammaren«.

Han pekar på huvudet och kommenterar:

– Ja, klipp till bara.

»Suverän patientkontakt«

Katarina Groot får patienten att berätta mycket om sig själv och sitt liv, sina sjukdomar genom åren och mycket annat. Det växer fram en mycket bra kon-

Katarina Groot ber Gunnar Abrahamsson dricka lite vatten så hon lättare kan palpera sköldkörteln. »Vatten? Jag dricker bara konjak«, blir svaret.

takt mellan dem, något hon får mycket beröm för i den efterföljande genomgången med sin bedömare Christel Lundh, som bland annat ger följande omdömen om tagandet av anamnes och status:

Du lyssnade bra, fick med det väsentliga, du gav gensvar som att gå tillbaka och säga »jag förstår inte att du blev så dålig«, du hade många öppna frågor, vil-

ket är bra och tog de riktade frågorna som måste vara med på slutet.

Du hade en suverän patientkontakt, exceptionellt bra. Ditt kroppsspråk var mycket bra, närvarande. Du gav patienten plats och fick honom med enkla medel att fortsätta prata.

Tekniskt bra undersökning, ändå varsam med patienten. Du uppträdde respektfullt men vågade ändå ta i den nak-

Vid genomgången konstaterar bedömaren Kristian Svenberg att Peter Lassis skrivit en bra journal. »Du har gjort ett jättebra jobb«, konstaterar han. Och Peter själv säger att »det känns ganska bra«.

na kroppen. Du var observant och fick även fram mer anamnestiskt under status.

Centrerad på patienten

Peter Lassis berättar att det i början av hans samtal med patienten Ture Schön kändes spånt, men att det blev bättre efter hand som han kom in i samtalet.

Patienten, som tidigare var yrkesverksam som bibliotekarie, hade halkat i hemmet och brutit foten. Under Peter Lassis undersökning är han stoiskt lugn och namnet »Tålige Ture« dyker upp.

Bedömaren Kristian Svenberg är mycket positiv till Peter Lassis examination:

– Du har en varm fin stil med stor närhet till patienten. Du fick honom att berätta. Du var väldigt patientcentrerad i stället för doktorscentrerad. Kan du behålla den stilen så grattis.

Han är också mycket nöjd med Peter Lassis sätt att ta status.

– Det är jättebra, noggrann status med varsam hand.

Han påpekar att examinationen även är en del av utbildningen och tipsar om att man ska se till att använda många öppna frågor och gå på vad patienten tänker kring sjukdomen, till exempel:

Känner du oro, hur funderar du inför framtiden, går det bra hemma och så vidare.

Peter Lassis får dessutom beröm för den journal han skrivit.

Peter Lassis undersöker Ture Schön. Se även sidorna 3238-3245.

Peter Lassis var tidigt mycket intresserad av sjukvård. På gymnasiet gick han vårdlinjen och arbetade sedan som undersköterska.

Så fick han för sig att »ge upp vårdsvängen«. I stället provade han att läsa till dataingenjör.

– Men data kändes inte rätt utan det här med sjukvården låg och malde i bakhuvudet. Jag hade ju redan tidigare fascinerats av att man i vården satt inne med så mycket kunskaper så man kunde hjälpa sjuka människor. Tänk att ha kunskan- det att rädda en annan människas liv – det tycker jag känns helt otroligt.

Så egentligen, menar Peter Lassis,

har han nog haft tanken på att försöka bli läkare ända sedan han gick vårdlinjen.

Inte heller Katarina Groot har gått raka vägen till läkarutbildningen. Efter studenten började hon läsa data.

– Men det var inget för mig, så jag hoppade av och började läsa till tandläkare i stället. Men i grunden har jag alltid velat bli läkare. Jag antar att det spelar in att min pappa är läkare.

Ett samtal med de båda blivande läkarna innehåller ord som läkekonst, att hjälpa människor, att se inte bara sjukdomen utan hela människan, att vara empatisk etc.

Det är uttryck som för dem båda är mer än ord. Det framkom mer än väl vid deras första egentliga patientkontakter – under den praktiska examinationen.

Båda godkända

Behöver vi tillägga att både Katarina Groot och Peter Lassis blev godkända? Detta trots närvaron av Läkartidningens reporter och fotograf, som självklart ökade på deras nervositet, åtminstone till en början.

Fotnot: Mycket mer att läsa om kursen i Konsultation finns på sidorna 3238–3245 i den här tidningen. Där träffar Du också kandidaterna, deras patienter och bedömare lite mer.

Tom Ahlgren